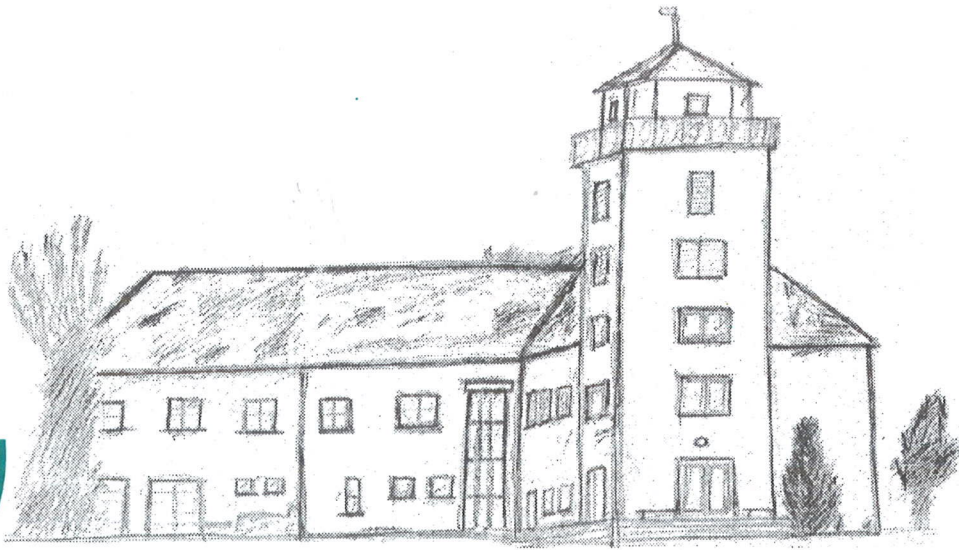

Mire jutottunk?

Igazgatói megnyitó beszéd

Tavaly iskolánk fennállásának első évében még csak egy hirtelen ötletnek engedve neveztük el év végi bemutató gálánkat így: Mire jutottunk?. Idén, új nevet keresve a rendezvénynek, meg kellett állapítanunk, hogy nem találhatunk ennél jobbat és találóbbat. Hiszen az elkövetkezendő egy másfél óra valóban erről és csak erről szól: Mire jutottak az Önök gyermekei egy év alatt, az osztályzatok ötfokú skálájával nem mérhető tudományokból.

Ha visszagondolunk gyermekkorunkra, ifjú éveinkre, az iskolákra, ahova járunk, nem az egyes tantárgyakból megtanult anyagrészek jutnak eszünkbe, hanem a benyomások: a történelem órán átélt csaták, a matematikatanár magyarázatai, aminek nyomán mintha fényes lámpák gyúltak volna ki, eloszlata a bennünk uralkodó homály, a tartalommal megtelt versek, az önfeléd, szünni nem akaró nevetések egy órában.

Persze épp így a szorongások is, a keserűségek, a csalódottság. Máig szeretünk énekelni, mert kellemes emlékek fűznek hozzá, és soha nem ültünk le a zongorához, bár ott áll a sarokban és évekig gyakoroltunk rajta. A felnőtt világ felelőssége óriási, legyen az szülői ház vagy iskola. Lenyomatot hagy a gyermeki életben, előre vívót vagy visszahúzó, mikor mit.

A Szentendrei Református Gimnázium felvállalta magára azt a feladatot, hogy nem csak mindenféle tudományra tanítja meg a rábízott diákokat, hanem sok egyébre is. Olyasmikre, amikre a felnőtt életben talán még nagyobb hasznát veszik. Az énekkarba járás nem csak azt jelenti, hogy megtanulom egy dal szoprán vagy alt szólamát, hanem sokkal inkább azt, hogy megismerem a mindenben elrejtett kincs, az emberi hang csodáját. A zenélés, valamilyen hangszerezen való játszás önuralomra tanít, kitartásra, amire később, más területeken, a munkahelyen, a családban, a gyermeknevelésben nagy szükségünk lehet. A néptáncban ráérünk a mozgás harmóniájára, a zene kézzelfogha-

tóan belép az életünkbe, lehetőséget ad örömünk vagy bánatunk még tökéletesebb kifejezésére. Persze ugyanezt elmondhatnánk a rajzolásról, kertművelésről, varrásról és barkácsolásról és sok másról, amiben hétről hétre műveljük tanítványainkat.

Nem tudom, a családban érzékelik-e a fejlődésüket, mi az iskolában határozottan. Ahogy köszönnek, ahogy felszólalnak egy diákköszgyűlésen, ahogy segítenek egy diáktársuknak, ahogy észreveszik, ha kinyílt egy virág, ahogy bevesznek egy kisebbet maguk közé a csapatba, ahogy megigazítanak egy félrecsúszott függönyt. Lehet, hogy néha panaszkodnak otthon, hogy túl szigorúak vagyunk, hogy rendet és fegyelmet követelünk, pontos munkát, az adott szó betartását, az értékes idő maximális kihasználását, az asztalra kerülő kenyér megbecsülését. De mi tudjuk – amit ők még nem –, hogy az élet ezeket az ismereteket kéri majd számon, ráadásul anélkül, hogy lehetőséget adna a további gyakorlásra vagy az ismételt próbálkozásra. Akkor már úgy hívják ezt, hogy egyetemi felvétel vagy elutasítás, munkahely vagy elbocsátás, előléptetés vagy visszaminősítés. Ezek az évenkénti bemutatók apró kis állomások a végső célhoz vezető úton. Ilyenkor megnézhetjük, hogy ebben a tanévben mennyire jutott a mi gyermekünk, hol tartanak a többiek, akik között van. Egyáltalán kik között van? Merre halad? Mit kell érte még tennünk, szülőknél és tanároknál, hogy olyan emberré fejlődjön, amilyenné szeretnénk.

Nem ígérhetek operaház színvonalú előadást, zeneakadémiai koncertet. A költő szerint: "szép az, amit szeretettel néz az ember". Nézzék és hallgassák így a mai műsort és a hibák ellenére szépné fogják látni.

Dr. P. Tóth Béláné
igazgató

Ünnepi köszöntő

*az ösztöndíjasok tablójának
felavatásakor*

Az új intézmények mindig nagy hátránnyal indulnak, hiszen nem lehet azt mondani, hogy "mi így szoktuk", mert nem szoktuk sehogy, most csináljuk először. De a hátrány olyan szempontból előny is, hogy a szokásokat, hagyományokat magunk alakítottuk ki. Mi tanárok így fogalmazzuk meg ezt napi 10-12 órai munka után: "Fáradtak vagyunk, de történelmet csinálunk!" Ennek a történelem-csinálásnak pár percére hívtuk meg ide az érdeklődőket.

A református iskoláknak azt a szép hagyományát, hogy a szorgalmat, törekvést, igyekezetet ösztöndíjakkal jutalmazzák, nem mi találtuk ki, csak át kellett vennünk. Olvasunk róla könyvekben, láttuk mozivásznon, színpadon előadva, némelyeknek közülünk még a saját személyes sorsában is megadtott, hogy valaki vagy valakik ösztöndíjjal támogatták az előrehaladását. Az ilyen időket napra pontosan fel tudjuk sorolni az életünkben, nem kell utánanéznünk a naptárban az életrajzunk megírásakor. Ezek az évek fényesen kiemelkednek a többi közül.

Miért is? Mert én, a diák tettem valami nagyot, erőm felett, a legjobb lettem valamilyen, elsőnek szakítottam át a célszalagot és ez büszkeséggel tölt el. Másrészt voltak, akik észrevették ezt, nem vették természetesnek, nem intézték el egy fél-mosollyal, hanem el-

folytatás a 2. oldalon

ARCKÉPCSARNOK

folytatás a címlapról

ismerően kezét nyújtottak érte, mint egy felnőttnek, hiszen a teljesítmény is felnőtt-höz méltó volt. Tegnap, amikor a képeket ragasztgattuk a tablóra, valaki azt mondta: "De szépek ezek a gyerekek!" Jobban megnéztem őket – majd tessék ellenőrizni! – és én is ezt vettem észre - szépek. Átsugárzik valami az arcukon, az örömnél és a büszkeségnek egy sajátos keveréke. Örülök, hogy ezt meg tudtuk örökíteni, hogy az iskolába belépők 20, 50 vagy 100 év múlva is megérezhetnek belőle valamit.

Még valami van a fotókon. Az öröm és a büszkeség mellett egy belülről fakadó rácsodálkozás a világra, a felnőttekre: Hát ilyen is van? Hogy a szüleim törődnek velem, egyengetik az utamat, ez természetes. De miért teszik ezt idegenek? Mi hasznuk származik belőle? És ez a csoda másik része. A fényképek mögött láthatatlanul ott állnak ők, azok a felnőttek, akiknek az égvilágon semmi hasznuk nem származik ebből. Egyszerűen adnak, mert tudják, hogy a világ megjobbításának egyetlen módja az, ha jobb, nemesebb lelki emberek élnek benne. Valahol olvastam egy szép gondolatot: "Szívet kell vetnie annak, aki szívet akar aratni." Ők, az ösztöndíjakat alapítók, folyósítók ezt tették és teszik: a szívüket vetik, hogy majd egyszer belőletek, átalatok óriási búzatáblák nőjenek ki.

Jelenleg három ösztöndíjunkt működik, a negyedik most van születőben. Meghívtuk mára a létrehozókat, hogy személyesen is köszönetet mondjunk nekik. - A Napsugár ösztöndíj alapítói és működtetői, David és Márta nincsenek itt, ők Amerikában élnek, Floridában. - A nyelvtanulás pártolói, dr. Tóth Zoltán és felesége Zsuzsa asszony a KULCS ösztöndíj kitalálói és kitartó szorgalommal küldözgetői évről-évre. Azt hiszem a Németországból és Angliából érkező lelkes beszámoló és a közeljövőben megszerzett nyelvvizsga-bizonyítványok meggyőzik őket arról, hogy az ötletük jó volt, hiszen az utat Európába a több nyelven beszélő, értelmes emberek készítik elő. - Az Egyesület a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért sok embert takar, akik mind azzal a céllal szövetkeztek össze, hogy újra életre hívják a közel 50 évre elhallgattatott szentendrei református iskolát. Őket Bokor Ágnes titkár asszony képviseli, akit idáig csak mint zenekarunk vezetőjét ismertünk, de most már tudjuk, hogy a zenén kívül van az életének egy másik nagy célja is: az iskola.

Köszönjük mindannyiuknak, hogy eljöttek. Köszönjük, hogy támogatják tehetséges diákjainkat, és bár itt most csak nekem, mint az iskola igazgatójának adatott meg a lehetőség a szólásra, azt hiszem, az itt álló fiatalok nevében megígérhetem: a vetés egyszer szárba fog szökkeni, már itt állnak, érlelődnek, növekednek, nemesednek a továbbvetésre kész új szívek.

Dr. P. Tóth Béláné
igazgató

Gyimesi Éva tanárnővel Istenes Gábor beszélgetett

- *Miért a tanári pályát választotta?*

- Ez így alakult. Tizennégy évesen már orvos szerettem volna lenni: agysebész. Utána a gimnáziumban (Bp., Trefort utca) a barátnőmmel gyakran eljártunk a filmforgatásokra, mivel édesapja operatőr volt. Az írással is próbálkoztam, így a következő választás a filmrendezés lett, miközben az iskolában heti 5-7 órában fizikát és matematikát tanultam. Az utolsó évben döntöttem el, hogy nem az ELTE Bölcsészkarára, hanem inkább a Természet-tudományi Karra jelentkeztem. A humán érdeklődésnek annyit engedtem, hogy latinból érettségiztem. Ekkor még nem tudtam, hogy tanár leszek, egyszerűen érdekelt a világ, az emberek, a kapcsolatok alakulása, építése. Az egyetem amatőrklubjában hódoltam a filmezés iránti szenvedélyemnek, az elkészült filmjeim is az emberi kapcsolatokról szóltak. Eközben természetesen jártam az egyetemre és a harmadik év közepe táján döntöttem: a matematika-fizika szakos tanári pályát választom, a többi marad hobby, kiegészítés. Ekkor még mindig nem tudtam igazán, hogy mivel jár a tanári pálya, de az emberek érdekelték.

- *Mit tanít a fizikán kívül? Miért pont ezeket választotta?*

- A fizikát mindig is szerettem, érdekel a természet megismerésének folyamata. A matematika ebben szükséges eszköz, illetve a gondolkodást segítő tudomány számomra. Csodálattal tölt el, hogy Isten értelemmel ruházta fel az embert, és engedi, hogy megismerjük a fizikai valóságot. Szinte mindenbe enged bepillantást nyerni: a természettudományok eredményei fantasztikusak, a megismert törvények következményei sokkal izgalmasabbak bármilyen jól megírt fantasztikus regénynél. Azért tanítok, mert remélem, hogy idővel ere a diákjaim is rájönnek, és nem fogadnak el korrekciót bizonyítás nélkül semmit azok közül a jól

hangzó szenzációs butaságok közül, amelyeket manapság elárasztja őket a média. A tanításban csupán az a nehézség, hogy amíg eljutunk az igazán érdekes és izgalmas jelenségek tárgyalásáig, sok – esetleg unalmas – dolgot is el kell sajátítani ahhoz, hogy a természet szépsége rendjét és ugyanakkor esetlegességét valóban megérthessük, felfoghassuk.

- *Mi a hobbija?*

- Mint az eddigiekből is kiderült, az érdeklődésem szerteágazó, bár vannak közös kapcsolódási pontok: a természet és az emberek. Szabadidőmben az éppen aktuális érdeklődésemnek megfelelő könyveket olvasok (akár sokadszor is), zenét hallgatok, filmet nézek, melyeket olykor ajánlok a diákjaimnak is.

- *Milyen különbséget lát egyházi és állami iskola között? (diákok, tanítási módszer)*

- A tanítási módszerem független attól, hogy egyházi vagy állami iskolában vagyok, egyedül a tananyag és a diákcsoport összetétele a meghatározó.

A vélekedésem a diákok dolgoiról szintén független a helytől, a gyerekek egyébként sok szempontból hasonlóak. Tehetségesek, érdeklődők illetve lusták itt is, ott is vannak.

Természetesen

látjuk a Református Gimnázium tanulóin, hogy hitben járó környezetben élnek. Ugyanakkor az állami iskola diákjai között is vannak hitbeli kérdések iránt nyitottak, érdeklődők.

- *Milyen szerepet játszik a vallás az életében?*

- Rólam köztudott, hogy hívő református vagyok, nem csináltam ebből titkot a munkahelyemen sem. Én inkább nem a vallás szerepét, hanem a hitét érzem meghatározónak, döntőnek, elsőrendűnek.

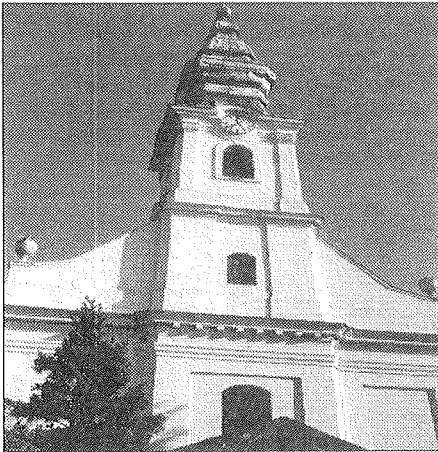

Az iskola újabb sikerei

A szigeten lévő első supplicatio

Az iskola újabb sikerei az énekkarnak köszönhetőek, az eredményes szerepléseknek, és a szívből előadott énekeknek.

Ebben az évben hét helyre mentünk szolgálni.

A negyedik bemutatkozásunk /korábban már beszámoltam az előző háromról/ január 14-én Tahitófaluban zajlott, ahová a szülők szolgálatkészen, autókkal szállítottak, Szentendrétől egészen a templomig, ahol már szeretettel várt minket a tótfalui gyülekezet. Az Istentiszteletet Szénási László tiszteletes úr tartotta, melynek témája: 2 Korintus 5:16 volt. Akkor léptünk fel mi /az éneklés nagyon jól sikerült/.

Miután az áldás elhangzott, a gyülekezeti teremben vendégelték meg az iskolából érkezett kis küldöttséget, ami mindannyiunknak jól esett a hideg kinti idő után. Köszönet mindenért!

“Hazai pályán”

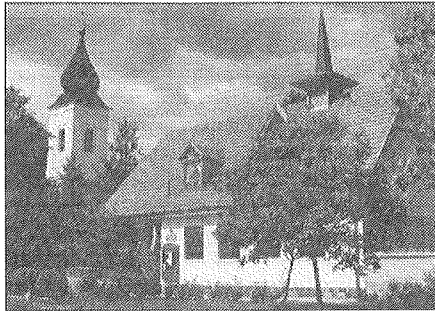
A következő bemutatkozásunk Szigetmonostoron, március 11-én volt, amit szintén Lázár Enikő tanárnő segítségével hajtottunk végre, ahogyan a többi is.

A templomi szereplést énekekkel kezdtük: 38 / 1, 263 / 1-5, 372 / 1, 200 / 1-6

Az énekek után jött az igelvasás, amely a bibliában így található meg:

Mikeás próféta 6 : 1-8, ekkor szerepeltünk mi. / Nagyon féltem, de időközben félelmem átalakult büszkeséggé, hogy ebbe az iskolába járhatok, és hogy ebben a gyü-

lekezetben szolgálhatok. / Mikor sikeresen teljesítettük önként vállalt feladatainkat, igehirdetéssel és a 250. ének 1.2.3. és 4. versszakával fejeztük be az Istentiszteletet.

A “ régi ” iskola termében szeretetvendégséget tartottak, ahol mindenki kedvére lehetett / persze én is /. De nekem nem volt nagy csoda, mert már régóta ismerem a Szigetmonostoron készült finom süteményeket.

Ébredszik a tavasz az emberek szívében is

4. 29-én egy csodás napos reggelre ébredtünk, ami azért volt jó mert Pócsmegyerre mentünk supplicálni, ahol mi ébreszthettük fel az emberek szívében, a tavaszt.

Szóval Pócsmegyerre mentünk énekelni, ami részben jó és részben rossz is volt, azért volt jó, mert megmutathattuk saját tudásunkat, és azért volt rossz, mert hiányoltuk Enikő tanárnőt és az igazgatónőt. Hiányolva őket, szerencsére nélkülük is végre tudtuk hajtani a feladatunkat, amit magunknak és Márta tanárnőnek köszönhetünk. A liturgia kezdetekor, / úgy ahogy mindig / a bibliából kiválasztott igét Kovács Tamás tiszteletes olvasta föl ami így hangzott : Galátákhoz írott levél 1: 1-16. Ezután mi következettünk a kis félelemmel

De ahogy Márta tanárnő mondta, “ csillogó szemű bátorlalan szereplők .”

Ez igaz volt, mert csillogott a szemünk a félelemtől, és kissé izgultunk is.

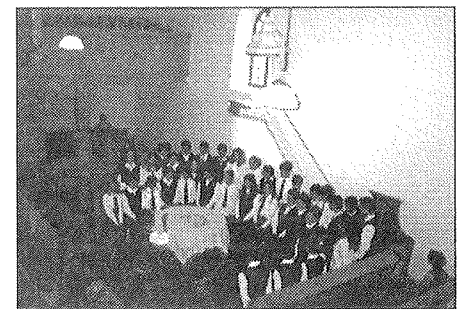
Miután véget ért minden, megvendé-

geltek minket. Nagyon szépen köszöntünk mindent!

Az utolsó vasárnapi szereplésünk

“ Az utolsó suplikáció ” - ezzel a gondolattal ébredt mindenki 27-én, mikor Kisorosziiban volt az utolsó szolgálatunk.

Sokan gondolták ezt magukban, mert tudomásom szerint szívesen énekeltek más-más gyülekezeteknek, a SZRG-ba járó iskolatársaim. Az utolsó bemutatkozásunkon nagyon jól szerepeltünk. Itt úgy volt, hogy először megtartották az Istentisztelet, melynek értelmzése:

Rómához írott levél 15 : 1-2 volt. S mikor sikeres szolgálatunk véget ért, / úgy ahogy mindig / szeretetvendégséggel hálálták meg az éneklésünket, plusz még lángost is kínáltak. Köszönjük!

Koncz Klaudia
5.a

Smaragd zöld levelű életfák az iskola előtti parkban

(Laudáció némely Thuja fákhoz... és gödöröső diákokhoz)
Hogy miért éppen tuják? Mert örökzöldek lévén egész évben por- és zajfogók.

Hogy miért éppen oszloptuják? Mert 12-15 m magasságukkal zöld függőnyt eresztnek majd az iskola és az országút közé.

Hogy miért éppen most ültettük el őket? Mert még az új évezred első tavaszán szeretünk volna fát ültetni itt.

Hogy soká lesz belőlük nagy fa? Igaz.

Hogy akiben az iskolapark gondolata először felvetődött, rég nyugdíjas lesz, mire ezek a fák valóban naggyá nőnek? Való igaz.

Hogy a gödörösők s az ültetők maguk is idősödni addig néhány évet? Való igaz. De nem ez a lényeg.

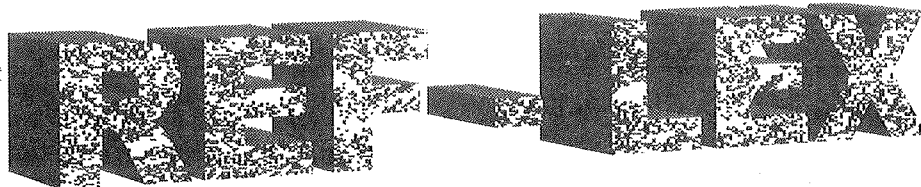
Mert fát az ember unokáinak ültet.

Remélem, ebben egyetértünk, gödöröső kilenc- és tízedikes diákok.

Kelt Szentendrén, a Református Gimnáziumban, 2001. májusának derekán, három héttel a tujáültetés után, két héttel Pünkösöd előtt.

Kiss Székely Zoltán

Vendégoldal

A kézdivásárhelyi Református Kollégium folyóirata 2001./1. (május) 3. szám

A Református Kollégium rövid története

Kézdivásárhely Erdély délkeleti részében elterülő kisváros. Többségben reformátusok és római katolikusok által lakott település, dicső történelmi hagyományokkal, és múlttal rendelkező kulturális iskolaközpont is. Az 1989-es változások után újabb lehetőség nyílt iskolaalapításra. A lehetőséget kihasználva városunk református lelkipásztora, **Szentgyörgyi Zsombor** tiszteletes úr, - a hitközösség kérésére és annak támogatásával kezdeményezte a református kollégium alapítását.

A tiszteletes úr kérésére pozitívan válaszolt **Baka Mátyás**, a Bod Péter tanítóképző akkori igazgatója. 1994 őszén megalakult az első református osztály. 1995-2000 között minden évben egy-egy szakosított osztállyal bővült a református tagozat. Ebben az időszakban Szentgyörgyi Zsombor lelkész vállalta el az iskola vezetését, és 2000 tavaszától Farkas Ferenc, történelem szakos tanár úr irányítja iskolánk közösségét.

Diákjaink példás magatartásukkal, vallásos életformájukkal meghatározták iskolánk életét. Az országos és határon kívüli versenyeken mindig szép eredményeket értek el, öregbítve fiatal iskolánk hírnevét.

REF-GIMNÁZIUMI ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

Tanár: Ő is csak ember, bár egy kicsit tovább képezte magát. Saját véleménye szerint „felsőbbrendű” lény.

Tanuló: Érettségire megidézett háziállat. Általában keveset tud.

Lógás: Diákok azon tevékenysége, amelynek során szellemi frissességük megóvása érdekében távol maradnak az iskolától.

Felelés: Olyan játék, amelyben egy tanárnak nevezett játékos gyakran kérdez, de rendszerint nem kap rá feleletet.

DIÁK-MURPHY néhány alaptörvénye

Házi feladat: A házi feladat pontosan olyan, mint az érettségi bizonyítvány: -ha nincs, nem veszik jó néven: -ha van, nem érdekel senkit.

A tanár:

1. Ha jó tanárt kaptál, egy éven belül másik osztályt fog tanítani, vagy távozik az iskolából.
2. Ha rosszat, akkor majd csak tanulmányaid befejezésével szabadulhatsz meg tőle.

A diák:

1. Ha sokat tanul a diák, előbb-utóbb elfelejti.
2. Ha nem tanul, megkíméli magát ettől a bosszúságtól.

Puskázás: Puskázni minden tanárnál lehet, ha lehet, mért ne tegyük.

Eredményességmérő főtörvény:

Aki mindig puskázik - buta marad.

Aki soha nem puskázik az örült.

Aki néha puskázik, azt elkapják.

Aki buta marad, annak lesznek a legjobb jegyei.

Az iskolai WC felszereltségének törvényei:

Ha van WC-lehúzó, szerencséd van.

Ha működik is, még nagyobb szerencséd van.

Ha találtál WC-papírt is, akkor... takarodj ki gyorsan a tanári WC-ből.

A felelet alaptörvényei:

Ha a tanár azt keresi, hogy ki feleljen:

1. Szedd össze magad, nézz értelmesen, és tegyél úgy, mintha készültél volna. *Következménye:* Mint tudjuk a tanár igen jóindulatú, így nem felelteti azt, akiről tudja, hogy készült.
2. Tartsd vissza lélegzetedet és menj össze 15-20 centit. *Következménye:* Ha a tanár megfontolt ember, előbb-utóbb megfulladsz.
3. Be se gyere órára. *Következménye:* 1 darab frissen pácolt igazolatlan óra.

“Tündérkertben” jártunk

Múlt hétvégén rövid látogatásra tanári küldöttség utazott az erdélyi Kézdivásárhelyre. A mesehősök csak viszontagságos úton juthatnak el a régen vágyott csodás vidékekre, de nekünk megadatott a kényelmes kisbusz és a remek, fáradhatatlan sofőr, Judit tanárnő férje személyében. A tízenkétórás út ugyan hosszú, de káprázatos táj és sok-sok történelmi nevezetesség tartja ébren az utazó figyelmét.

A vendéglátók igazi magyar vendégszeretettel fogadtak bennünket. Feledhetetlen kirándulásokat tettünk például a gelencei XIII. századi erődtanulmányhoz, a csernátoni falumúzeumba valamint a 48-

as honvéd hősök emlékhelyéhez Nyerges-tetőn. Az ott még elevenen élő néphagyomány mestereinél, két fafaragó művésznél is jártunk. Mindenütt testvéri szeretettel vártak. Ízes magyar beszédük és öntudatuk ámulatba ejtő. Sokszor el is gondolkodtam, vajon hogyan menthetnénk át tisztaságunkból, büszkeségünkől rohanó hétköznapijainkba egy kis aranytartalékokat. A megoldás kulcsa a testvércapcsolat, mely alkalmat ad barátságok kötésére és tapasztalatcserére is.

Aki még nem járt Erdélyben nem tudja, milyen érzés nyolcszáz egynéhány kilométer megtétele után hazaérkezni egy addig ismeretlen városba. Kíváncsi, minél többen éljétek át a találkozást a térben távoli, de lélekben karnyújtásra élő rokonainkkal.

Szabóné Kuzma Márta

Felvirágoztuk Gábor áron rézágújának — másolatát

Itt járt Nemecsek, itt jártunk mi is

Egy szép tavaszi napon kirándulást szervezett az osztályunk. Autóbuszal utaztunk a Fűvészkertbe, és amikor odaértünk megpillantottuk azt a falat, amin Boka, Nemecsek és Csónakos átmászott a Vörös – ingesekhez, Molnár Ferenc: Pál utcai fiúk című regényében.

Felidéződött bennünk több híres történet, ami itt a Fűvészkertben játszódott. A kapu elé érve azonban sajnos nem találtuk meg azt az akácfa, amiről a műben olvashattunk. Sé-tánk során már elég bent jártunk a botanikus kertben, amikor megpillantottuk annak a tónak egy részét, amiben Nemecseket megfürdették a Pásztorok. Elindultunk az üvegház felé. Odaérkezésünkkel megláttuk azt a tavat is, melyben Nemecsek bujt el, a Vörös ingesek elől. A kisfiúnak rossz lehetett kijönni a hideg vízből, a párás levegőre. A romokat

sajnos nem találtuk meg, mert már beépítették. Szomorúan vettük tudomásul, hogy egy tábla sem hirdeti a majdnem két tucat nyelvre lefordított regény itt történt eseményeit.

Érdekes volt számunkra az az érzés, hogy több évtizeddel ezelőtt történt esemény színhelyén jártunk.

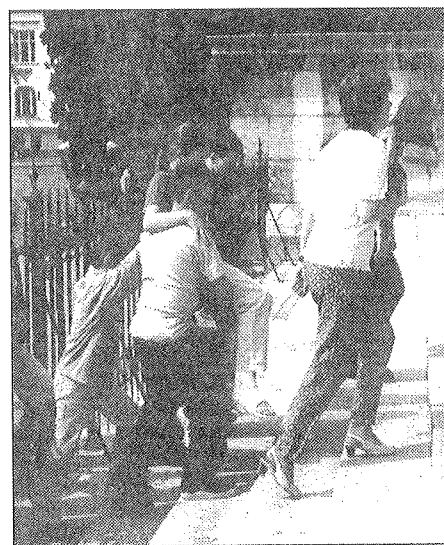
A Fűvészkertben, kezdetben 6000 növény faj volt. Mára már csak egyharmad része maradt meg a kertnek. A világháború idején teljesen elpusztult. 1960-ban nyilvánították természetvédelmi területé. Nekünk nagyon tetszett a kirándulás, reméljük ti is el fogtok ide látogatni.

**Tombor Csaba és
Varga Ádám**
5.a.

Törött lábbal a kiránduláson

Május 15-én reggel 6⁴⁵-kor indult a busz Budapestre az ötödikesekkel és a kilencedikesekkel. Sokat gondolkodtam, hogy elmenjek-e. Nem akartam a lassúságom miatt senkinek a terhére lenni. Márta tanárnő megnyugtató, hogyha van kedvem, elmehetek.

Először a Parlamentet látogattuk meg, miközben a kilencedikesek a Margitszigetet járták be Kiss Székely tanár úrral. Nagyon sok érdekes dolgot tudtunk meg az épületről és a koronázási ékszerekről. Ezek után szobrokat és emléktáblákat néztünk meg. A Szépművészeti Múzeum felé vettük utunkat, immár együtt a két osztály. Itt az egyiptomi kiállítást tekintettük meg, miközben a "nagyok" a reneszánsz műveket csodálhatták. A Fűvészkertbe ritka virágokkal ismerkedtünk meg.

A lépcsőkön, zebrákon és a fűvészkertben - vizes utakon - osztálytársaim vittek, szívesen segítettek. Ez úton és szeretném megköszönni kedvességüket.

Halmai Zsófia 5. osztály

Vagány Jani kalandjai Egyiptomban (2. rész)

Már éjfél lehetett, amikor megláttak egy oázist. A kis tavacska körül angol katonák táboroztak. Mindenki aludt, s csak néhány őr volt ébren. Ekkor Janiék közel lopóztak a fegyverraktározó sátorhoz. Odalopóztak, és két pisztolyt elloptak. Véletlenül azonban észrevették őket. Ám hőseink felpattantak tevéikre, és elmenekültek. A teherhordó tevéen lévő hatalmas kulacsot eltalálták, s abból kifolyt az összes víz. Már nagyon késő volt, amikor táborot vertek a sivatagban. Mielőtt lefeküdt volna Jani, egy kört tett a tábor körül. Egyszer csak eltűnt a lába alól a talaj, s 20 méteres zuhanás után, földet ért. Reggelig ott maradt ájultan, ekkor barátai elkezdtek hiányolni, s azonnal keresni kezdték. Ekkor találták rá Janira, aki a gödörben ázott.

FOLYTATJUK!!!!!!!!!!!!

**Varga Bence, Debreceni Ádám,
Gyöngyösi László**

Így élünk mi . . .

“Aranyszájú” juhász

– több mint negyed évszázada így neveztem el azt a füzetet, amibe egykori diákjaim félrecsúszott fogalmazásait gyűjtöttem össze. Íme néhány különösen fejlett példány:

- A farkasvadságot kezdte gyógyítani Szentgyörgyi Albert.
- Elsődleges vizelet kering a testben.
- A mezei nyúl mezőkön él, nem tud repülni.
- A laposférgek csoportjába tartozik a kalandféreg is.
- A hiüvelykujjnak két csigolyája van, a többinek három.
- A csecsemő táplálkozik, növekedik, fejlődik, szaporodik, és 80-ik életévében bekövetkezik a halál.
- A lónak a patája nagyobb, mint a madárnak.
- A kétélűek egyszerre vetik le bőrüket, a madarak rendre hullajtják szárnyukat.
- A szív működése nélkül az élet bizonytalan.
- Vastag kémcsőbe desztillált száraz kőolajat tesztünk.
- A madarak egyaránt a szárazföldön és a levegőben is tudnak repülni.
- A kőolaj is nagyon fontos, például a főzésben. Olajat készítenek még napraforgóból is.
- Egyes halak sokáig bírják a víz alatt.
- Pásztor találta fel az első vadság elleni injekciót.
- Angina Pektorisz tudós biológus volt.
- Ha felfogunk egy kémcsőben egy növényt...
- A vikingek kitermelték a gazdag vasvegyületeket és zsíltengégy gyártottak belőle.
- A vékony nyúlós cipőplazmában zsírok, cukor és fehérkék vannak.
- A pók tragédiával lélegzik, testét kinti borítja.
- Galvani amikor ezüst késével hozzáért a béka combjához, nagyot rúgott.
- A Horvátországi Nemzeti Park jellegzetes élőlénye a szürke galya.

Kiss Székely Zoltán

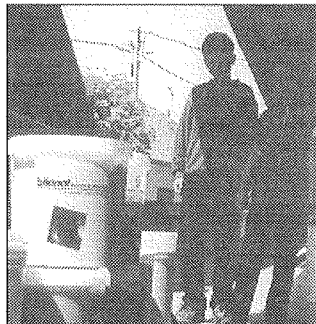
ARANYMORZSÁK – SAJÁT TERMÉS

- És Julius Caesar nagy erővel megtámadta Rómát – “a kocka vetve van”.
- Sok minden bántotta, de legfőképpen az élet. Az élet az, amivel nem tudott teljesen megbirkózni.
- Az óda rövidebb, ámde szemfelfrítató hatását költemény.

AZ EGRI CSILLAGOK VONZÁSÁBAN:

“Arra lettem figyelmes, hogy a várból csend van, csak a kőművesek halk csattogása hallatszik.”

Ebéd után a Központi ebédlőben

Nemrég meglátogattuk szak-körünkkel a Központi ebédlőt. Kérésünkre – az ilyenkor már zárva levő épületben – bent maradt a konyha vezetője, Kati néni.

Elmondta, hogy az ebédlő kétezer főt étkeztet, felét helyben fogyasztják, felét elszállítják. Szomorúak, amikor látják, hogy sok gyerek fintorog, ha aznap főzelék van, és bizony nem is esznek belőle (ez nekik rosszul esik). Előírás, hogy a gyerekeknek legalább heti két alkalommal főzeléket kell kapniuk, de a helyes táplálkozás igénye előírás nélkül is ezt diktálná. Nem főzhetnek mindig azt, amit a gyerekek szeretnének, hiszen akkor kizárólag rántott hús és tejbegríz szerepelne az étlapon. Nagyon sok ételt visszaviszünk, ott járunkkor mintegy 160 liternyi leves és paradicsomos káposzta maradt meg ebédre (képünk).

Hogy mekkora mennyiségekkel dolgozik egy kétezer főre főző konyha? A válasz: elképesztő. A közkedvelt tejbegríz 425 liter tejből készül, a tetejére kerülő szórás egy kiló kakaó és 40 kiló kristálycukor keveréke! A krumplisztészához 250-300 kg krumplit használnak fel. A szintén közkedvelt rántott húshoz a kétezer szelet hús panírozásához 400 tojás szükséges!

Egészségügyileg szigorú elvárásoknak kell eleget tennie annak a 22 embernek, aki az 1976 óta működő konyhán dolgozik. Egészségesnek kell lenniük, amit egészségügyi kiskönyvvél, orvosi igazolással kell bizonyítaniuk, hogy az ennivalókhoz nyúlhassanak, és csak fehér köpenyben léphetnek a konyha területére. Munkájukat úgy köszönhetjük meg, ha jóízűen elfogyasztjuk a jó szívvel elkészített és elénk tett ebédet.

Debreczeni Ádám 5.a

A KAVICSOK – LEHETNEK ÉRDEKESEK?

Iskolánkat a közelmúltban egy ásvány és kőzetkiállítás örvendeztette meg.

Előadásoknál hallhattuk az osztályok a különféle kristályok, kőzetek változatos világáról. Egyesek azt mondják: csak kavicsok, nem érnek semmit.

Pedig ez korántsem így van. Bármerre nézünk, mindenütt kristályokat látunk magunk körül a tengerfenéktől kezdve a hegycsúcsokig.

A kristály szó a görög krüsztallosza szóból ered, ami pedig a krüoszóból (jelentése jéghideg). Ugyanis régen azt hitték, hogy a kiállításon is láttott hegyikristály keményre fagyott jég, amely soha nem olvad el. A legfontosabb kristályszerkezetek oxigénből, szilíciumból és hat közönséges fémek eleméből épülnek fel. A drágakövek különböző családjai is ide tartoznak, pl. opál, berillek. Bár a legtöbb neve beszédes, minket nem a nevük, hanem természetes szépségük, színük, alakjuk ejt ámulatba. Népek mészárolták egymást a drágakövekért. Hiszen ma is óriási értéket képviselnek: példának okáért a gyémánttőzsdén (Amsterdam) 100 mg rózsaszín gyémánt ára 1.000.000 \$.

Remélem, ezek után kicsit többre becsüljük a “kavicsokat”, amelyek csodás alkotásai a természetnek.

Séra Péter 9.a

Állatokkal teli délután

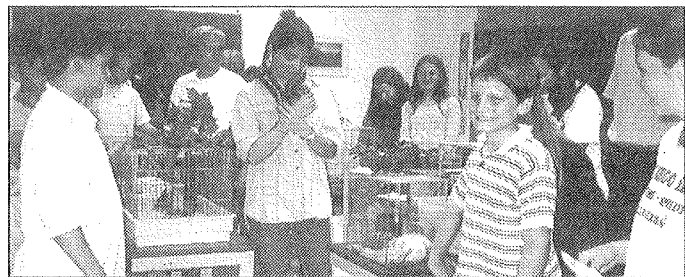
Május 7-e, hétfő, iskolánk tanulói számára maradandó élményt hozott: órák után terrarista kiállítással emlékeztünk meg a Madarak és Fák Napjáról.

Bogya Mariann és én segédkezünk az állatok felügyeleténél. A kigyók aratták a legnagyobb sikert. Bíró Józsi bácsi, a kiállítás vezetője, nyakunkba akasztotta a kigyókat. Mindenki simogatni jött büszkeségeinkhez.

Rajtuk kívül még 25 állatfaj volt körberakva a terráriumokban a 6. b osztály termében. Az ötödik osztály végeláthatatlan kérdésszóval árasztotta el a szervezőket.

Volt ott tengerimalac az Andokból, sokcsőcsű egér, degu Dél-Amerikából, leopárdgekkó Száúd-Arábiából, királypityon Gánából, szíriai aranyhörség, varánusz, az afrikai puskákából. A skorpió 4 madárpókfajjal, lisztukacokkal, tücskökkel és naposegerekkel osztotta meg a tanári asztal lapját. A hosszú-nyakú teknősbéka Ausztráliából, a keskeny kameleon és a kékfarkú szkink Afrikából látogatót hoztunk. De afrikai volt az ezerlábú és a zsírfarkú gekkó is. A hondurási királyisikló laposan kacsintgatott a csincsillára, ám erre rá sem hederített a hosszúfarkú fűgyík.

Józsi bácsi és felesége Klári néni tesztfeladat kitöltésére invitálták társa-

inkat. A helyes megfigyeltés téje élő állat volt (degu v. ékszerteknős). Az 5 kérdésre csak 4 jó válasz született: az ötödikes Kristóf Anna, Hafi Alexandra és Szalay Anna mellett Zsigmond Diána (6.b) tudott helyesen válaszolni minden kérdésre. A helyes válaszadók közül a királypityon nyelve hegyével Kristóf Anna tesztlapját választotta ki. Anna a degut választotta.

Igazgatónk fia, Zsigmond és osztályfőnökünk rengeteg fényképet készített erről a nem mindennapi eseményről. Diákársaim nevében is szeretném megköszönni ezt a délutánt.

Zimonyi Barbara 9. osztály

Hírek, események

Június 5. Környezetvédelmi Világnap E napra emlékeztet az alábbi szöveg

- ...hány állatfaj halt már ki?
- Az élet kezdete óta egyfolytában halnak ki állat- és növényfajok. Több olyan Földtörténeti korról is tudunk, mikor rengeteg állatfaj halt ki és született is egyidejűleg. Sajnos, egyes tudósok szerint a Földön valaha élt állatfajok körülbelül 90%-a kipusztult mára. Némely Földtörténeti korban ez a folyamat gyorsabban játszódott le, mint a többiben. Ilyen például a dinoszauruszok kihalásának ideje is. Napjainkban, sajnálatos módon megint felgyorsult ez a folyamat. Az 1600-as évek óta nagyjából 200 emlős- és madárfaj tűnt el a Földről.
- ...mi jelenti a legnagyobb veszélyt az állatok szempontjából?
- Elsősorban az ember, és környezete. Ez vezetett a híres dodó-galamb kihalásához is. Ez a madár az indiai-óceáni Mauritius szigetén volt őshonos. Elsősorban a húzáért vadászták. A későbbi újra települését disznókkal és patkányokkal akadályozták meg, akik a madarak tojásaival táplálkoztak. Egy másik példa: az 1800-as évek vége táján egy Új-Zéland körüli kis szigeten az ottani világítótorony őrének macskája, néhány hét alatt egy tucatnyi kismadarat ölt meg. Már túl későn vették észre, hogy a madarak egy kizárólag azon a szigeten élő ökörszem fajhoz tartoztak.

Gombkötő András 9. osztály

A kertben ...

Május 1. - Kossuth futás

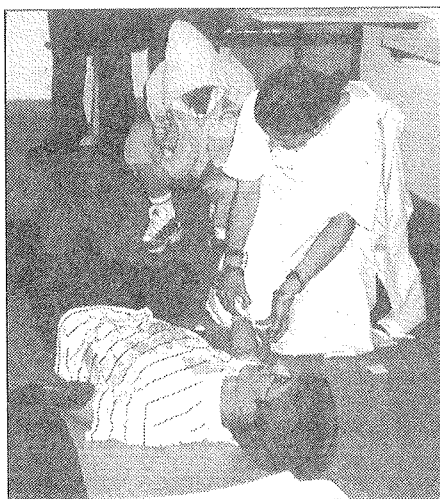
Már régóta és sokat készülünk a Kossuth Futásra. Én sejtettem, hogy nem fogok elérni helyezést. Végre elérkezett a nagy nap. Izgatottan készülődünk, tudniillik a testvérem is benevezett a versenyre. Sütött a nap, és arra gondoltunk, milyen jó lesz napsütésben futni. Elérkeztünk a „Start”-hoz. Az volt a jó, hogy a rendezők jól megszervezték a versenyt. Négy fajta csoportban lehetett nevezni, úgymint: ovisok, alsósok, felsősök, középiskolások.

Én „természetesen” a felsősök kategóriájában indultam. Kiderült, hogy csak a díjazás különböztette meg az alsósokat és a felsősöket, mert futni együtt futottunk. A célba, ahol Köck tanár úr várt minket, mindenki kifulladásra érkezett meg. Test-

Bibliai történetmondó verseny

Az immár hagyományos angol és német nyelvű bibliai történetmondó versenyen idén az Irgalmas Szamaritánus történetét hallgathattuk meg sok lelkes versenyző előadásában.

A csoportokban lezajlott selejtezők után döntőbe jutottak szoros küzdelemben mérték össze tudásukat.

A ranglista a következő:

Német nyelvből: I. Draskovits Tímea 6.b • II. Simon Ármin Levente 5.a • III. Vörös Anna 6.a és Séra Péter 9.a

Angolból: I. Sipos Ádám 6.b • II. Károlyi László 6.a • III. Gyöngyösi László 5.a
Három csapat vállalkozott a jelenet színrevitelére. Dicséret illeti a 6.a és a 9.a angol valamint 6.b német társulatát.
Lélekben már most készüljétek a jövő évi versenyre!

Szabóné Kuzma Márta

vérem és én a középmezőnyben végeztünk. Jól sejtettem, nem értem el helyezést de sebjaj; nem a győzelem, a részvétel a fontos! Vidáman mentünk a majálisra.

Makray Andrea 5. a osztály

Nyári táboraink

Vízi túra

június 18-26 – Köck Gábor

Énekkari tábor, Köveskál

június 25-től – Lázár Enikő

Zenekari tábor, Köveskál

június 30-tól – Bokorné Forró Ágnes

Angol nyelvi tábor

július 9-től – dr. Szabóné Kuzma Márta

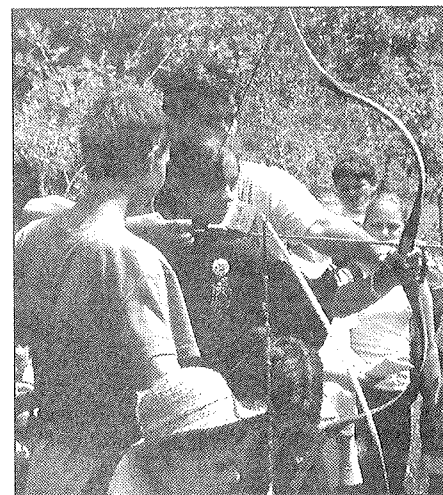
Újságíró tábor, Kézdivásárhely

július 24-30 – Jámorné Benkei Ildikó

Pedagógusnapon idén először adta át Fülöp-né Molnár Mariann, a Szülői Munkaközösség elnöke, az általuk alapított és a diákok szavazatai alapján odaítélt Lorántffy Zsuzsanna-díjat a leg gondoskodóbb és az Apáczai Csere János-díjat a legjobban tanító tanárnak. Előbbi dr. Szabóné Kuzma Márta tanárnő, utóbbit Földi János tanár úr nyerte el. Szívből gratulálunk!

Gyermeknap alkalmából kézműves foglalkozásokkal és kis ajándékokkal köszöntötte diákjainkat a Szülői Munkaközösség a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért Egyesület által szervezett ökumenikus családi nap keretein belül a skanzenban. Délután pedig dallal, tánccal, színdarabbal kedveskedtek, melyen a felnőttek mellett diákjaink is részt vettek. Köszönet érte mindnyájuknak. Képünkön Fülöp Zsolt a nyilazás rejtelmeibe enged bepillantást.

Májusi programjaink

Május 5-én tartottuk a PMK színháztermében az egész éves munkánkról beszámoló művészeti gálánkat "Mire jutottunk?" címmel. Az iskolában működő 3 énekkar, a Csipkefa népdalkör, a zenekar műsora, a "Ki mit tud?" nyertes számai és a néptánc-bemutató nagy sikert aratott a főleg szülőkből és hozzátartozókból álló közönség körében. Az aulában a legszebb rajzokat bemutató kiállítás várta az érdeklődőket.

Május 7-én a Leguán díszállatkereskedés vezetője és felesége hullő bemutatóval örvendeztette meg a diákságot. Az ehhez kapcsolódó biológia versenyt 5.a osztályos tanuló nyerte.

Május 15-én az 5. és 9. osztályok külön-busszal kirándulást tettek Budapestre, hogy a renaissance korról tanultakat összefoglalják.

Május 15-én délután tartottuk a tanév utolsó szülői fogadóóráját illetve szülői értekezletét. A szaktanárok mindig nagy örömmel veszik, ha személyesen is találkozhatnak tanítványaik szüleivel. Mindenkit biztatunk, hogy a jövő tanévben bátran éljen ezekkel az alkalmakkal.

Május 18-19-20-án tanári karunk 5 fős küldöttsége látogatást tett Erdélyben, Kézdivásárhelyen az ottani református kollégiumban. A két iskola együttműködése nyáron erdélyi vendégdiákok szünidei táboroztatásával folytatódik, majd októberben a kórusok találkozója kerül sor.

Május 26-án az Egyesület a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért az iskola szülői munkaközösségével közösen gyereknapot szervezett a Szabadtéri Néprajzi Múzeumban. Az ökumenikus nyitóáhitat után egész délelőtt változatos programok várták a gyerekeket és a szülőket. Ebédre ízletes gulyás levestel leptek meg mindenkit, majd délután a művészeti gála következett, amin iskolánk népdalköre, zenekara és táncosi is felléptek. Este az Evangéliumi Színház előadásában Tamási Áron "Énekesmadár" című darabját tekinthettük meg.

Május 27-én Kisorosziban látogattuk meg a református gyülekezetet. Ez volt idén a hetedik és egyben utolsó alkalom.

Júniusi előzetes

Június 4-én, pünkösd hétfőjén országos ünnep és így természetesen tanítási szünet lesz.

Június 5-8-ig év végi vizsgákat tartunk.

Az 5. évfolyam matematikából, a 6. évfolyam matematikából és magyar nyelvtanból, a 9. évfolyam matematikából, magyarból és egy idegen nyelvből, a 10. évfolyam matematikából, magyarból, egy idegen nyelvből és földrajzból vizsgázik.

Június 8-án lesz az évvégi jegyzáró konferencia.

Június 11-én megtekintjük a "Szent Korona" című filmet a PMK színháztermében.

Június 12-13-14-én az osztályok tanulmányi kirándulásra mennek.

Június 15-én a diákönkormányzat (DÖK) iskolai fórumot tart, ahol kiértékeli az egész éves munkát.

Június 17-én du. 5 órakor lesz az évvégi a szentendrei református templomban. Utána az osztályfőnökök kiosztják a bizonyítványokat az iskolában.

Június 25-26-án de. 9-től du. 3-ig beiratkozás.

ALFA

A Szentendrei Református Gimnázium lapja
Felelős kiadó: dr. P. Tóth Béláné, az iskola igazgatója. Készítik a diákok Jámorné Benkei Ildikó tanárnő irányításával. Készült 200 példányban.
Nyomda: D'sign Nyomdaipari Kft. (2014 Pomáz, Ipartelep, Telefon: 06 30 952 1972)
Vezető: Kádár Péter.